

Warszawa, 6 lipca 2026 r.

**GŁÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

DOR.7110.145.2026.JOO

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691, dalej jako k.p.a.), po rozpatrzeniu odwołania [REDAKTOWANE] od decyzji Wojewody Lubelskiego z 16 kwietnia 2026 r., nr 19/26 znak: IF-I.7840.5.1.2026.PP o pozwoleniu na budowę i rozbiórkę

- 1. utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję w części dotyczącej zatwierdzenia projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę inwestycji towarzyszącej strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowych pn.: Rozbiórka i budowa napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV w ramach realizacji przedsięwzięcia pn: „Przebudowa linii elektroenergetycznej 110 kV relacji SE Zamość – GPZ Tomaszów Północ (na odcinku od słupa nr 7 do nr 123)” na działce nr ewid. 74/9 obręb 0007 Łabuńki, gmina Łabunie, powiat zamojski, województwo lubelskie oraz na działce nr ewid. 180 obręb 002 Szopinek, gmina Zamość, powiat zamojski, województwo lubelskie;**
- 2. umarzam postępowanie odwoławcze w pozostałej części.**

UZASADNIENIE

Decyzją z 16 kwietnia 2026 r., nr 19/26 znak: IF-I.7840.5.1.2026.PP, Wojewoda Lubelski zatwierdził projekt zagospodarowania terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany i udzielił PGE Dystrybucja S.A. pozwolenia na budowę inwestycji towarzyszącej strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowych pn.: Rozbiórka i budowa napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV w ramach realizacji przedsięwzięcia pn.: „Przebudowa linii elektroenergetycznej 110 kV relacji SE Zamość – GPZ Tomaszów Północ (na odcinku od słupa nr 7 do nr 123)”.

Z powyższą decyzją organu wojewódzkiego nie zgodził się [REDAKTOWANE], którzy złożyli odwołania od ww. decyzji o pozwoleniu na budowę. Odwołania zostały wniesione w terminie.

Jak wyjaśnił WSA w Warszawie w wyroku z 2 lutego 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 2436/15, w przypadku inwestycji liniowych, zakres postępowania musi odpowiadać interesowi prawnemu określonego podmiotu. Decyzja wydana w postępowaniu odwoławczym, którego przedmiotem jest inwestycja liniowa, może dotyczyć kwestionowanej decyzji tylko w tej części, w której odnosi się ona do interesu prawnego odwołującego się (podobnie wyrok NSA z 4 października 2016 r., sygn. akt II OSK 1412/16).

Pomimo tego, że zezwolenie na realizację przedmiotowej inwestycji ze względu na swój liniowy charakter obejmuje wiele nieruchomości, a w konsekwencji stronami postępowania w jego przedmiocie może być wiele podmiotów, to interes prawny każdego z nich nie dotyczy całej decyzji. Interes prawny poszczególnych stron postępowania o wydanie tego rodzaju zezwolenia dotyczy tej części decyzji, która dotyczy nieruchomości danej osoby. Innymi słowy, każdy z właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości oraz osób mających inne prawa do nieruchomości jest stroną decyzji o pozwoleniu na budowę, ale tylko w części dotyczącej jego nieruchomości.

Mając na uwadze przywołane powyżej orzecznictwo sądowo-administracyjne wniesione odwołania zostaną rozpatrzone w części w jakiej zaskarżona decyzja dotyczy interesu prawnego Skarżących tj. w części dotyczącej działek nr ewid. 74/9 obręb 0007 Łabuńki, gmina Łabunie stanowiącej własność [REDAKTOWANE] oraz działki nr ewid. 180 obręb 0022 Szopinek, gmina Zamość, stanowiącej własność [REDAKTOWANE].

W pozostałej części, tj. w części dotyczącej zatwierdzenia projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenia pozwolenia na rozbiórkę i budowę, na działkach nie stanowiących własności odwołujących się, postępowanie odwoławcze należało umorzyć z uwagi na fakt, iż zostało ono zainicjowane podaniem osób, które nie posiadają legitymacji do skutecznego wniesienia odwołania od ww. decyzji organu wojewódzkiego w części dotyczącej działek/nieruchomości, nie będących ich własnością.

Jak wynika z wyroku WSA w Warszawie z 12 marca 2019 r., sygn. akt I SA/Wa 1791/18, w sytuacji, gdy postępowanie odwoławcze powinno zostać umorzone w części, organ powinien orzec jednocześnie, w odpowiednim zakresie, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 lub 2 oraz pkt 3 k.p.a. Takie rozstrzygnięcia, w tym umotywowane posiadaniem przez skarżącego interesu prawnego jedynie w odniesieniu do części decyzji, są powszechnie akceptowane w praktyce orzecznictwa administracyjnego i sądowo-administracyjnego (zob. wyroki: WSA w Warszawie z 20 sierpnia 2020 r., sygn. akt IV SA/Wa 2425/19; NSA z 13 maja 2016 r., sygn. akt I OSK 1770/14 i I OSK 1905/14; wyrok WSA w Olsztynie z 1 kwietnia 2015 r., sygn. akt II SA/OI 68/15).

Po rozpatrzeniu powyższego odwołania oraz przeanalizowaniu akt sprawy Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego stwierdza, co następuje.

Stosownie do art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2026 r., poz. 524), pozwolenie na budowę może być wydane wyłącznie temu, kto złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz temu kto złożył oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Powyższe dokumenty inwestor winien dołączyć do wniosku o pozwolenie na budowę (art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego).

W niniejszej sprawie Inwestor – PGE Dystrybucja S. A., złożył wniosek o pozwolenie na budowę oraz oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomościami inwestycyjnymi na cele budowlane, w tym m.in. działkami nr ewid. 74/9 obręb 0007 Łabuńki, gmina Łabunie oraz działki nr ewid. 180 obręb 002 Szopinek, gmina Zamość.

Zgodnie z art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1199), ilekroć w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

Inwestor uzyskał i do wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę dołączył decyzję Wojewody Lubelskiego z 25 kwietnia 2025 r., znak: IF- II.747.4.2025.DB o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej w zakresie sieci przesyłowej dla przedsięwzięcia pn.: „Przebudowa linii elektroenergetycznej 110 kV relacji SE Zamość – GPZ Tomaszów Północ (na odcinku od SE Zamość do słupa nr 123)”.

Tym samym Inwestor dokonał czynności, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 w zw. z art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego.

W tym miejscu należy wskazać, że okoliczność, iż odwołujący się nie wyrażają zgody na realizację spornego zamierzenia na terenie ich nieruchomości pozostaje bez wpływu na treść przedmiotowego rozstrzygnięcia. Należy bowiem wskazać, że z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej inwestor nabywa prawo do dysponowania nieruchomościami, o których mowa w ust. 3, art. 22 ust. 1 i art. 23 ust. 1a, na cele budowlane w rozumieniu ustawy z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych).

Podnoszona w odwołaniu okoliczność, iż w dacie wydania ww. decyzji o pozwoleniu na budowę decyzja o ustaleniu lokalizacji była nieostateczna w administracyjnym toku instancji pozostaje bez wpływu na niniejsze postępowanie. Wyjaśnienia bowiem wymaga, że zgodnie z art. 25 ust. 1 ww. ustawy przesyłowej decyzje administracyjne, o których mowa w niniejszej ustawie, podlegają natychmiastowemu wykonaniu. Istotą natychmiastowej wykonalności decyzji administracyjnych jest to, że decyzja staje się wykonalna pomimo tego, że nie jest ostateczna. Decyzja taka wywołuje skutki prawne z chwilą jej ogłoszenia albo doręczenia stronie. Niezależnie od powyższego należy wskazać, że aktualnie ww. decyzja Wojewody Lubelskiego z 25 kwietnia 2025 r., znak: IF- II.747.4.2025.DB o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej w zakresie sieci przesyłowej dla spornego zamierzenia, jest ostateczna. Minister Finansów i Gospodarki decyzją z 10 czerwca 2026 r., znak: DLI-IX.7620.14.2025.MT, po rozpatrzeniu odwołania [REDAKTOWANE] utrzymał w mocy ww. decyzję Wojewody Lubelskiego z dnia 25 kwietnia 2025 r., znak: IF-II.747.4.2025.DB.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu.

Sporne przedsięwzięcie, w części dotyczącej działki o nr ewid. 74/9 obręb 0007 Łabuńki, gmina Łabunie oraz działki nr ewid. 180 obręb 0022 Szopinek, gmina Zamość, jest zgodne z ustaleniami określonymi w ww. decyzji Wojewody Lubelskiego z 25 kwietnia 2025 r., znak: IF- II.747.4.2025.DB o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej w zakresie sieci przesyłowej dla spornego zamierzenia, utrzymanej w

mocy decyzją Ministra Finansów i Gospodarki z 10 czerwca 2026 r., znak: DLI-IX.7620.14.2025.MT. W szczególności jest zgodne z jej ustaleniami dotyczącymi przebiegu spornego zamierzenia, jego rodzaju i parametrów.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1b Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Jak wynika z analizy akt sprawy, sporne zamierzenie w części dotyczącej działek nr ewid. 74/9 obręb 0007 Łabuńki, gmina Łabunie oraz działki nr ewid. 180 obręb 0022 Szopinek, gmina Zamość, jest zgodne z ustaleniami określonymi w decyzji Wójta Gminy Łabunie z 5 maja 2021 r., znak: OŚ.6220.2.2020 o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przechodząc do dalszej oceny, wskazać należy, że stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi.

Analiza akt sprawy nie wykazała, aby projekt zagospodarowania terenu spornej inwestycji, w części dotyczącej działek o nr ewid. 74/9 obręb 0007 Łabuńki, gmina Łabunie oraz działki nr ewid. 180 obręb 0022 Szopinek, gmina Zamość naruszał przepisy, w tym techniczno-budowlane.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 4 i 4a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza posiadanie przez projektanta i projektanta sprawdzającego odpowiednich uprawnień budowlanych a także przynależność projektanta i projektanta sprawdzającego do właściwej izby samorządu zawodowego.

Projekt budowlany został sporządzony i sprawdzony przez osoby posiadające stosowne uprawnienia budowlane oraz aktualne zaświadczenia, o których mowa w art. 12 ust. 7 Prawa budowlanego. Projektant i sprawdzający złożyli oświadczenie o sporządzeniu projektu budowlanego, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Potwierdzić również należy kompletność, w części dotyczącej działek nr ewid. 74/9 obręb 0007 Łabuńki, gmina Łabunie oraz działki nr ewid. 180 obręb 0022 Szopinek, gmina Zamość, przedłożonego przez Inwestora projektu budowlanego zawierającego projekt zagospodarowania działki lub terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany, do którego dołączono wymagane opinie, uzgodnienia, pozwolenia i sprawdzenia oraz informację dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b Prawa budowlanego.

Stosownie do art. 30b ust. 3 Prawa budowlanego, do wniosku o pozwolenie na rozbiórkę należy dołączyć: zgodę właściciela obiektu budowlanego lub jej kopię, szkic usytuowania obiektu budowlanego, opis zakresu i sposobu prowadzenia robót

rozbiórkowych, opis sposobu zapewnienia bezpieczeństwa ludzi i mienia, pozwolenia, uzgodnienia, opinie i inne dokumenty, których obowiązkiem dołączenia wynika z przepisów odrębnych ustaw, lub kopie tych pozwoleń, uzgodnień, opinii i innych dokumentów - nie dotyczy to uzgodnień i opinii uzyskiwanych w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 oraz projekt rozbiórki lub jego kopię – w zależności od potrzeb.

Inwestor do wniosku o pozwolenie na budowę dołączył zgodę właściciela obiektu budowlanego na rozbiórkę, natomiast sporządzona dokumentacja projektowa obejmuje swym zakresem zaprojektowane prace rozbiórkowe.

Wobec spełnienia przez Inwestora, wymagań określonych w art. 30b ust. 3, art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2, art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 oraz art. 35 ust. 1 ustawy Prawo budowlane, na podstawie art. 35 ust. 4 tej ustawy właściwy organ jest zobligowany do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę i rozbiórkę.

Odnosząc się do argumentacji odwołań dotyczących wad dokumentacji budowlanej tj. błędne oznaczenie odległości przewodów od budynków, które nie odpowiadają rzeczywistemu stanowi technicznemu, błędnie przyjętej metodologii pomiaru, błędnych wyliczeń należy wskazać, że dotyczą one merytorycznej poprawności rozwiązań technicznych przyjętych przez projektanta. Organ architektoniczno-budowlany nie jest uprawniony do kontrolowania projektu architektoniczno-budowlanego, a wyłącznie do przeprowadzenia takiej kontroli w odniesieniu do projektu zagospodarowania działki lub terenu. Organ administracji nie może ingerować w zawartość merytoryczną projektu, a jego ocenie podlega jedynie zgodność przyjętych rozwiązań z prawem (zob. wyrok WSA w Krakowie z 5 marca 2019 r., sygn. akt II SA/Kr 1578/18). Organ procedujący w przedmiocie wniosku o udzielenie pozwolenia na budowę ma jedynie kompetencje do oceny tego co inwestor przedstawi i nie ma kompetencji do podważania ocen wyrażonych w projekcie przez jego autorów, którzy odpowiadają za treść sporządzonego projektu i proces budowlany, który na podstawie takiego projektu zostanie zrealizowany. Wynika to z art. 35 ust. 1 Prawa budowlanego (zob. wyrok NSA z 15 stycznia 2026 r., sygn. akt II OSK 2138/23).

Zarzuty odwołań dotyczące kwestii lokalizacji spornego zamierzenia nie zasługują na uwzględnienie. Wyjaśnić należy, że przebieg trasy spornego zamierzenia został ustalony na podstawie decyzji Wojewody Lubelskiego o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej. Stosownie do art. 13 ust. 2 ustawy z 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wiąże wojewodę wydającego pozwolenie na budowę. Innymi słowy GINB jako organ administracji architektoniczno-budowlanej związany jest ustalonym na mocy ww. decyzji przebiegiem spornego zamierzenia. Jednocześnie należy wyjaśnić, że organy administracji architektoniczno-budowlanej, w toku postępowania o pozwolenie na budowę, nie mogą zmieniać ustalonej lokalizacji inwestycji jak również nie mogą badać zasadności przebiegu inwestycji liniowej z punktu widzenia oceny poszczególnych właścicieli nieruchomości pozostających w obszarze jej oddziaływania. O przebiegu inwestycji decyduje bowiem inwestor i autor projektu. Projekt zagospodarowania podlega weryfikacji tylko pod względem zgodności z przepisami prawa. Ewentualne pertraktacje ugodowe czy ich brak nie wpływają na ocenę projektu dokonywaną przez organ w sprawie o pozwolenie na budowę (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 18

grudnia 2018 r., sygn. akt VII SA/Wa 2489/18). Tym samym w przedmiotowym postępowaniu GINB jako organ administracji architektoniczno-budowlanej nie mógł poddawać ocenie zasadności przyjętej przez inwestora lokalizacji spornego zamierzenia.

Argumentacja dotycząca naruszenia istoty prawa własności oraz zasady proporcjonalności nie zasługuje na uwzględnienie. Należy wskazać, że w toku postępowania w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę organy administracji architektoniczno-budowlanej nie posiadają kompetencji do oceny wyboru wariantu dotyczącego lokalizacji przedsięwzięcia. Variantowanie przebiegu inwestycji odbywa się na etapie postępowania w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia i to właśnie w tym postępowaniu strony mogły wnosić uwagi, co do trasy czy też wariantów projektowanej inwestycji. To na tym etapie nastąpiło m.in. przyjęcie wariantu lokalizacji inwestycji. Natomiast na etapie wydawania decyzji lokalizacyjnej został potwierdzony i ustalony przebieg spornego zamierzenia, w tym m. in. przez nieruchomości skarżących. To przede wszystkim na etapie postępowania w przedmiocie wydania decyzji ustalającej lokalizację zamierzenia zostały przeanalizowane wszelkie kwestie dotyczące ograniczenia prawa własności właścicieli nieruchomości, przez które przebiega sporne zamierzenie, ich zasadności oraz proporcjonalności wywoływanych nimi ograniczeń. Należy przy tym przypomnieć, że organ administracji architektoniczno-budowlanej związany jest bezwzględnie ustaleniami ww. decyzji o ustaleniu lokalizacji.

Odnosząc się do kwestii rokowań pomiędzy stronami, tj. inwestorem a właścicielami nieruchomości, na których ma być realizowana sporna inwestycja, należy wskazać, że okoliczności te nie podlegają ocenie organów administracji architektoniczno-budowlanej w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na budowę. Przedmiotem tego postępowania jest wyłącznie ocena spełnienia przesłanek określonych w przepisach ustawy – Prawo budowlane. Okoliczności związane z prowadzeniem lub przebiegiem rokowań pomiędzy inwestorem a właścicielami nieruchomości nie stanowią przesłanki podlegającej ocenie w tym postępowaniu i w konsekwencji nie mogą mieć wpływu na rozstrzygnięcie w przedmiocie pozwolenia na budowę.

Argumentacja odwołania, dotycząca niespójności pomiędzy osią pasa technologicznego a przebiegiem linii oraz wskazywanie na wykroczenia poza przyjęty pas technologiczny w kierunku budynku mieszkalnego [REDAKTOWANE] pozostaje bez wpływu na treść podjętego rozstrzygnięcia. Jak już wskazano wyżej projektowane zamierzenie zgodne jest z ustaleniami decyzji o ustaleniu lokalizacji spornego zamierzenia, która to określała m. in. oś projektowanej linii napowietrznej a także m. in. obszary ograniczonego korzystania z nieruchomości. Ponownie należy podkreślić, że projektowane zamierzenie co do przebiegu osi dla projektowanej linii napowietrznej odpowiada jej przebiegowi ustalonemu w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego naruszenia art. 5 ust. 1 Prawo budowlane poprzez realizację inwestycji w sposób niezapewniający bezpieczeństwa użytkowników istniejącej zabudowy oraz braku uwzględnienia kwestii bezpieczeństwa przy skrajnych warunkach pracy spornego zamierzenia należy wskazać, że z informacji znajdujących się w projekcie budowlany wynika, że „Projektowana infrastruktura nie wpłynie na pogorszenie istniejącego stanu otaczającego środowiska oraz na zdrowie ludzi i obiektów sąsiednich” (zob. PAB_E-01, pkt 7.0. str.44). Ponadto w ww. projekcie wskazano, że „Rozwiązania techniczne linii nie pozwalają na

przekroczenia dopuszczalnych wartości oddziaływania natężenia pola elektrycznego i magnetycznego od przewodów, w pasie technologicznym (11,0 m od osi linii) i poza pasem technologicznym, ani przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu (zob. PAB_E-01, pkt 7.9.4, str. 47)". W dokumentacji projektowej znajduje się również informacja, iż „Oddziaływanie elektromagnetyczne nie będzie przekraczało wartości określonych w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz.U. 2019 poz. 2448) (zob. PAB_E-01, pkt 10, str. 56). Ponadto z ww. projektu wynika również, że na całej długości linii (na odcinku od słupa nr 7 – słup nr 123) najniższe przewody fazowe zawieszone będą w stosunku do ziemi na wysokości nie mniejszej niż wymagana w normie „PN-EN 50341-2-22:2016-04 „Elektroenergetyczne linie napowietrzne prądu przemiennego powyżej 1 kV. Krajowe Warunki Normatywne dla Polski” tj.: 5,85m z powiększonym zapasem o 1m” a także, że będą przestrzegane warunki wykorzystania terenu. (zob. PAB_E-01, pkt 11, str. 57).

Ustosunkowując się do zarzutów dotyczących oparcia projektu na nieaktualnych danych geodezyjnych, w tym danych dotyczących przebiegu granic, niezgodną ze stanem faktycznym lokalizację i parametry zabudowy, należy przywołać treść art. 76 § 1 k.p.a., zgodnie z którym dokumenty urzędowe sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w ich zakresie działania stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Stosowanie zaś do art. 76 § 3 k.p.a. przepisy § 1 i 2 nie wyłączają możliwości przeprowadzenia dowodu przeciwko treści dokumentów wymienionych w tych przepisach. Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny (zob. art. 75 § 1 k.p.a.). Podkreślenia wymaga, że odwołujący się kwestionując prawdziwość danych zawartych w ww. urzędowo potwierdzonych mapach nie przedstawiają jakiegokolwiek dokumentu urzędowego, który podważałby informacje zawarte na ww. mapach.

Należy przy tym wskazać, że w myśl art. 80 k.p.a. organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Wyrażona w art. 80 k.p.a. zasada swobodnej oceny dowodów obliuguje organ administracji do poddania analizie całego materiału dowodowego i rozpatrzenia wszystkich dowodów w ich wzajemnym powiązaniu. Co innymi słowy oznacza, że wniosek dotyczący okoliczności faktycznych powinien być oparty na rozpoznaniu wszystkich dowodów w sprawie, zaś oceniając wyniki postępowania dowodowego (wiarygodność i moc dowodów) organ powinien uwzględnić treść wszystkich przeprowadzonych i rozpatrzonych dowodów. Ocena powinna być oparta na wszechstronnej ocenie całokształtu materiału dowodowego. Organ powinien dokonać oceny mocy i wiarygodności dowodu wraz z całym materiałem dowodowym sprawy i na jego tle, co wiąże się z koniecznością porównania różnych dowodów ze sobą, z ustaleniem przesłanek, które obniżają bądź też pozbawiają dany dowód mocy dowodowej lub wiarygodności.

Mając na uwadze powyższe, po przeanalizowaniu całości materiału dowodowego w tym w szczególności znajdujących się w aktach sprawy dokumentów urzędowych, w ocenie GINB powyższy zarzut odwołania dotyczący niezgodności danych geodezyjnych nie może zostać uwzględniony. Brak jest przesłanek, dla których w przedmiotowym postępowaniu, GINB miałby zakwestionować dane zawarte na ww. dokumentach urzędowych jakim jest m. in. aktualna mapa do celów projektowych na

której sporządzono projekt zagospodarowania terenu spornego zamierzenia. Należy przy tym wskazać na stanowisko sądów administracyjnych zgodnie z którym domniemanie zgodności z prawdą dokumentu urzędowego może być obalone wszelkimi środkami dowodowymi, jednakże strona, która zaprzecza prawdziwości dokumentu urzędowego, powinna tę okoliczność udowodnić. W odniesieniu do dokumentacji geodezyjnej, sporządzonej przez osoby legitymujące się stosownymi umiejętnościami i uprawnieniami zawodowymi, konieczne jest, jednakże dysponowanie inną dokumentacją geodezyjno-kartograficzną o treści odmiennej od wskazanej mapą (zob. wyrok WSA w Łodzi z 20 sierpnia 2019 r., sygn. akt II SA/Łd 485/19, wyrok WSA w Krakowie z 29 marca 2019 r., sygn. akt II SA/Kr 14/19).

Jednocześnie GINB, informuje, że ewentualna niezgodność danych zawartych na ww. mapach, potwierdzona urzędowo, może stanowić przesłankę wznowienia postępowania.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że wszelkie zmiany dotyczące danych ewidencyjnych działek lub budynków winne być zgłaszane przez właścicieli do właściwego Starostwa Powiatowego.

Wobec powyższego należało utrzymać w mocy ww. decyzję Wojewody Lubelskiego z 16 kwietnia 2026 r., nr 19/26 znak: IF-I.7840.5.1.2026.PP, w części dotyczącej zatwierdzenia projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenia pozwolenia na rozbiórkę i budowę na działkach nr ewid. 74/9 obręb 0007 Łabuńki, gmina Łabunie, powiat zamojski, województwo lubelskie oraz 180 obręb 002 Szopinek, gmina Zamość, powiat zamojski. W pozostałej części należało umorzyć postępowanie odwoławcze.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Strona może ją zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego (ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa). Wpis od skargi wynosi 500 zł. Strona może złożyć do Sądu wniosek o przyznanie prawa pomocy obejmującego m.in. zwolnienie z kosztów sądowych.

Z upoważnienia
GŁÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
ZASTĘPCA DYREKTORA DEPARTAMENTU ORZECZNICTWA

Renata Kisielińska
(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymują:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

Do wiadomości:

1. Lubelski Urząd Wojewódzki, z prośbą o dokonanie obwieszczeń o wydaniu niniejszej decyzji w trybie art. 10 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r., o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych
2. Lubelski WINB
3. Sekretariat DOR
4. aa

Informacje o przetwarzaniu danych osobowych

Zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych (Dz. Urz. UE L 119 z 4 maja 2016 r.) – zwanego dalej RODO):

1. Państwa dane osobowe będzie przetwarzał Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego (administrator) [kontakt: Główny Urząd Nadzoru Budowlanego w Warszawie 00-926, ul. Krucza 38/42].
2. W sprawach związanych z Państwa danymi osobowymi proszę się kontaktować z Inspektorem Ochrony Danych wysyłając e-mail na adres iod@gunb.gov.pl lub poprzez skrzynkę ePUAP Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego /GUNB/skrytka.
3. Dane osobowe będą przetwarzane na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c i art.10 RODO, przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego oraz przepisów Prawa budowlanego w celu realizacji obowiązków wynikających z przepisów prawa.
4. Odbiorcami Państwa danych osobowych mogą być pozostałe strony i uczestnicy postępowania, ich pełnomocnicy, organy administracji publicznej, sądy i prokuratury.
5. Państwa dane osobowe przechowywane będą przez okres realizacji obowiązków wynikających z przepisów prawa oraz okres archiwizacji materiałów określony przepisami ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (do 50 lat od daty przekazania do archiwum).
6. Mają Państwo prawo:
 - a) dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii,
 - b) żądania ograniczenia przetwarzania danych (możliwości przetwarzania, z wyjątkiem przechowywania danych),
 - c) żądania sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne lub nieaktualne, a także prawo do ich usunięcia, w sytuacji, gdy przetwarzanie danych nie następuje w celu wywiązania się z obowiązku wynikającego z przepisu prawa lub w ramach sprawowania władzy publicznej,
 - d) dostępu do informacji o źródle w zakresie, w jakim nie ma to wpływu na ochronę praw i wolności osoby, od której dane pozyskano, w przypadku gdy dane osobowe pozyskano z innego źródła.
7. Mają Państwo prawo wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych [ul. Stanisława Moniuszki 1A, 00-014 Warszawa].
8. Podanie przez Państwa danych osobowych w zakresie wynikającym z przepisów prawa jest obowiązkowe